Σπύρος Καχριμάνης
spyrosk@hol.gr

αγροτικές διαδρομές

Ήρθε η ώρα της γεωργίας

Αν κάποιοι πρέπει να κλαίνε για αυτά που θα φέρει η κρίση (και θα φέρει πολλά), αυτοί δεν είναι οι αγρότες. Αν παράγαμε αυτοκίνητα, κινητά τηλέφωνα, τηλεοράσεις, ήμασταν χρηματιστές, ή... είχαμε καράβια, καλά θα κάναμε να τα βάφαμε μαύρα.
Όμως, ειλικρινά, γιατί πρέπει να νοιώθει απόγνωση ο αγρότης; Μήπως γιατί πρόκειται ο κόσμος να σταματήσει να τρώει; Μήπως γιατί έπεσαν οι τιμές στα λιπάσματα και στο πετρέλαιο; Μήπως γιατί υπάρχει υπερπροσφορά στο επάγγελμα; Μήπως γιατί η χώρα μας δεν διαθέτει ιδανικές συνθήκες για την παραγωγή διατροφικών προϊόντων;

Ας σκεφτούμε ψύχραιμα και ας κάνουμε αντικειμενικές συγκρίσεις του γεωργικού επαγγέλματος με άλλα. Είναι απολύτως σίγουρο πώς η γεωργική παραγωγή θα συγκεντρώσει τις υψηλότερες βαθμολογίες.

Καλά, θα μου πείτε, είναι τόσο ιδανικές οι συνθήκες; Και τότε γιατί δεν αποτυπώνεται αυτό στο εισόδημα του γεωργού; ΟΧΙ, κατηγορηματικά όχι, οι συνθήκες είναι άθλιες και πράγματι, το εισόδημα είναι τραγικά μειωμένο. Όμως, αυτό, δεν οφείλεται στην οικονομική κρίση. Η γεωργική παραγωγή δεν κτυπήθηκε, όπως οι άλλοι κλάδοι της οικονομίας, από τα συμπτώματα της κρίσης. Αντίθετα, όπως περιγράφω παραπάνω ωφελήθηκε, λόγω μείωσης κόστους εισροών κ.λ.π.
Άρα, τι φταίει;

Το πρόβλημα είναι αυτό που ονομάζουμε «διαρθρωτικό». Διάρθρωση, είναι η σύνδεση των επιμέρους μερών, σε ένα οργανωμένο σύνολο. Στους ζωντανούς οργανισμούς, το ρόλο αυτό παίζουν οι σύνδεσμοι των αρθρώσεων. Έτσι λοιπόν, μπορεί να έχουμε ένα σούπερ αθλητή, γυμνασμένο, με άριστο καρδιαναπνευστικό και μυϊκό σύστημα, πραγματικό «θηρίο», ο οποίος, όμως, έχει διαλυμένους συνδέσμους. Οι καρποί, τα γόνατα, οι ποδοκνυμικές, η μέση, είναι κατεστραμμένα. Επομένως, το «θηρίο», είναι ανάπηρο.

Αυτό συμβαίνει και με την Ελληνική γεωργία. Είναι δυνατή, αλλά έχει ολική ρήξη συνδέσμων. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι δυνατοί μύες, δηλαδή οι άνθρωποι, τα χωράφια, το κλίμα, τα προϊόντα, να μην μπορούν να αποδώσουν έργο.
Πρέπει λοιπόν να αποκαταστήσουμε τους συνδέσμους, ώστε να επιτύχουμε την διάρθρωση των επιμέρους μερών (μύες), σε έναν αποτελεσματικό οργανισμό.
Πρώτα, πρέπει να καταλάβουμε ότι ο κάθε «μυς» δεν αποδίδει από μόνος του. Ένα δυνατό μπράτσο, για να φέρει αποτέλεσμα, πρέπει να συμμετέχει όλος ο οργανισμός.
Στη συνέχεια, να βρούμε ποιοι είναι οι κατεστραμμένοι σύνδεσμοι και να είμαστε αποφασισμένοι ότι η αποκατάσταση γίνεται μόνο με εγχείρηση. Δηλαδή, θα πονέσουμε.

Οι κατεστραμμένοι σύνδεσμοι είναι οι συνεταιρισμοί και το πελατειακό πολιτικό και διοικητικό σύστημα. Χειρουργοί, είναι όλοι οι τίμιοι και εργατικοί αγρότες. Πρέπει να πάρουν το νυστέρι και να αποκαταστήσουν τους συνδέσμους. Όσο κάθονται άπραγοι, τόσο χειρότερα θα εξελίσσεται η κατάσταση.

Πρέπει να βγάλουμε τη τσίμπλα από τα μάτια μας. Να σηκωθούμε, να νιφτούμε, να σταματήσουμε να κλαίμε το δήθεν μακαρίτη, την Ελληνική γεωργία δηλαδή, η οποία είναι ακμαιότατη αλλά φυλακισμένη από τη διαπλοκή, και να πιάσουμε δουλειά. Τελεία και παύλα.

Σπύρος Καχριμάνης

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ '09